

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2852/2020
02.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Гордане Комненић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Јаковљевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, ПУ Косовска Митровица, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1252/20 од 17.06.2020. године, у седници већа одржаној дана 02.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1252/20 од 17.06.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1252/20 од 17.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 571/19 од 23.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу на име отпремнине исплати износ од 373.337,94 динара, са законском затезном каматом од 25.02.2014. године, када му је утврђено право на посебну пензију до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 12.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1252/20 од 17.06.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 571/19 од 23.12.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020).

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се тужена обавезе да тужиоцу на име отпремнине исплати износ од 373.337,94 динара, са законском затезном каматом од 25.02.2014. године, када је тужиоцу утврђено право на посебну пензију до исплате. Решењем Фонда ПИО Филијала за град Београд од 28.02.2014. године, тужиоцу је утврђено право на посебну пензију од 01.01.2014. године, од ког тренутка је стекао право на отпремнину сходно члану 141. Закона о полицији. Имајући у виду да је тужба у овој правној ствари поднета 25.02.2019. године, односно по протеку рока од три године прописаног чланом 374. став 1. Законом о облигационим односима, нижестепени судови су увојили приговор застарелости тужиоцевог потраживања и одбили тужбени захтев као неоснован.

Имајући у виду да одлука у предметима са тужбеним захтевом као у овој правној ствари зависи од утврђеног чињеничног стања, по оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као о изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Ради наведеног, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе. (члан 403. ст. 1. и 3.)

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа, као у конкретном случају, ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају тужба је поднета 27.02.2019. године. Побижана вредност предмета спора је 373.337,97 динара. Првостепена пресуда је донета 23.12.2019. године. Другостепена пресуда донета је 17.06.2020. године.

Како вредност предмета спора побијеног дела правноснаже пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић